

УДК: 796.062:796.071.2(477)(045)

МІСЦЕ ПРОЦЕСІВ ОРГАНІЗАЦІЇ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ СПОРТСМЕНІВ В УКРАЇНІ

Приходько Володимир

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту

Анотації:

Актуальність теми дослідження визначається недостатнім розкриттям теми системи та організації у контексті утворення, збереження та смерті раніше створеної системи підготовки спортсменів. **Мета дослідження** – виділити теоретичні положення, сформульовані у концепції Е. Морена, важливі для поглиблення знань щодо уявлень про систему і місце процесів організації у функціонуванні системи спорту. **Матеріал і методи дослідження.** Дослідження проводилось у Придніпровській державній академії фізичної культури і спорту. Використані методи теоретичного дослідження, а саме вивчення та узагальнення даних літературних джерел, абстрагування, аналіз і синтез, індукція та дедукція. **Результати роботи та ключові висновки.** Описання такого, що досліджується або створюється, гетерогенного (неоднорідного за складом) об'єкту, яким є система підготовки спортсменів, має виконуватись шляхом розкладання на елементи. Пояснити логіку системи – означає насправді вичленити прості елементи і правила, згідно яких здійснюються потрібні комбінації (утворюється потрібна система). Між тим, для того щоб визначити той або інший елемент, потрібно брати до уваги й ту взаємодію, у якому він бере участь. Так і відбувається з системою підготовки спортсменів: будь-який привнесений вперше і використаний елемент (чи нова методика тренування, чи то засіб відновлення після травм і навантажень, чи то меню харчування) впливають на змагальний результат. Проектування, побудова і підтримання життєдіяльності сучасної системи підготовки спортсменів передбачає залучення гарно підготовлених управлінців (мова йде про рівень державного – Міністерство молоді та спорту України – та регіонального управління, включаючи федерації з видів спорту), а також менеджерів (рівень місцевих органів влади та спортивних організацій). Починати створення системи потрібно з підготовки сучасних та ефективних фахівців, залучаючи для цього існуючий вітчизняний і закордонний досвід.

Ключові слова:

створення системи підготовки спортсменів, елементи системи, процеси організації, організаційний порядок, емерджентність.

Place of Organization Processes in the Modern System of Training of Athletes in Ukraine.

Volodymyr Prykhodko

The relevance of the research topic is determined by insufficient disclosure of the topic of the system and organization in the context of the formation, preservation and death of the previously created system of training athletes. **The purpose of the study** is to highlight the theoretical propositions formulated in the concept of E. Moren, which are important for deepening knowledge about ideas about the system and the place of organizational processes in the functioning of the sports system. **Research material and methods.** The study was conducted at the Dnipro State Academy of Physical Culture and Sports. The methods of theoretical research are used, namely the study and generalization of data from literary sources, abstraction, analysis and synthesis, induction and deduction. **Results and key conclusions.** The description of such a heterogeneous (heterogeneous in composition) object, which is a system of training athletes, that is being researched or created, must be performed by breaking it down into elements. To explain the logic of the system means in fact to single out simple elements and rules according to which the necessary combinations are made (the necessary system is formed). Meanwhile, in order to determine this or that element, it is necessary to take into account the interaction in which it participates. This is what happens with the system of training athletes: any element introduced for the first time and used (whether it is a new training method, whether it is a means of recovery after injuries and loads, or whether it is a food menu) affects the competitive result. Designing, building and maintaining the vitality of a modern system of training athletes involves the involvement of well-trained managers (we are talking about the state level - the Ministry of Youth and Sports of Ukraine - and regional management, including sports federations), as well as managers (the level of local authorities and sports organizations). It is necessary to start the creation of the system with the training of modern and efficient specialists, drawing on the existing domestic and foreign experience for this.

creation of a system of training athletes, elements of the system, organizational processes, organizational order, emergency.

Постановка проблеми. В.М. Платонов відзначав, що «теорія підготовки спортсменів... відноситься до ймовірнісних теорій» [8, с. 32]. А якщо розуміти, що ймовірнісна теорія Ф. Фідлера (Fiedler) розроблена для потреб вдосконалення організації та управління, можемо стверджувати, що Платонов мав на увазі тісний зв'язок між теорією підготовки спортсменів і якістю управлінської діяльності. Фідлер бачив два напрями підвищення ефективності управлінської діяльності: а) через пристосування керівника до ситуації (за допомогою його підбору, навчання та перенавчання, а також стимулювання і, як крайній захід, заміни одного керівника на іншого, того хто більшою мірою відповідає вимогам існуючої ситуації); б) через суттєву зміну ситуації [12].

Згідно ймовірнісної теорії Фідлера, керівник, орієнтований на розв'язання завдання, найбільш ефективний у винятково сприятливих або в настільки ж несприятливих умовах [3]. Згідно цієї теорії керманічам спорту в незалежній Україні на всіх рівнях управління гостро не доставало, по-перше, розуміння несприятливої ситуації, породженої розпадом

СРСР і як результат розпадом радянської системи підготовки спортсменів. І, по-друге, потреби проектування нової для України системи підготовки спортсменів саме через зміну ситуації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Відносно сутності системи підготовки спортсменів важливі для практики управління поняття «система» та «організація» усе ще не отримали достатнього розкриття. Ми працюємо з ними, так би мовити «по замовчуванню», тобто ніби здогадуємось про що йде мова. Наприклад, Т. Христова пише: «Сфера фізичного виховання і спорту одночасно є відносно самостійною системою, такою, яка має свої цілі, завдання, принципи функціонування у взаємодії із середовищем, що також характеризує її як цілісну систему» [14]. Автори: «Організація – поняття, що використовується в соціальному управлінні для характеристики однієї з його основних функцій» [13, с. 22; 15, с. 10]. Відповідної ясності не знаходимо також в друкованих працях останніх років [4; 5]. Не розкриті ці поняття й у дисертаційних роботах, що торкаються теми управління [1; 2; 6]. У Законі України «Про фізичну культуру і спорт» [11] це терміни теж не пояснені.

Очевидно, такий стан на рівні теорії суттєво заважає вдосконаленню практики, а саме створенню ефективної системи підготовки спортсменів для України. Оскільки вже напрацьовані модерні підходи до розкриття цих питань, можемо залучати і використовувати доробок відомих фахівців. З поміж інших ми надали перевагу концепції Е. Морена (Edgar Nahoum Morin) [7]. На нашу думку використання цієї концепції цілком адекватне сутності дослідження, присвяченого темі формування теоретичних основ розбудови нової, сучасної системи спорту в Україні, а отже ми спираємось на її аналіз у повній мірі.

Мета дослідження – виділити теоретичні положення, сформульовані у концепції Е. Морена, важливі для поглиблення знань щодо уявлень про систему і місце процесів організації у функціонуванні системи спорту.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проводилось у Придніпровській державній академії фізичної культури і спорту. Використані методи теоретичного дослідження, а саме вивчення та узагальнення даних літературних джерел, абстрагування, аналіз і синтез, індукція та дедукція.

Результати дослідження. У цій частині теоретичної роботи ми зосереджуємось, в першу чергу, на висвітленні явища системи. Виходимо з того, що описання такого, що досліджується або створюється, гетерогенного (неоднорідного за складом) об'єкту, яким є система підготовки спортсменів, має виконуватись шляхом його розкладання на елементи. Пояснити логіку системи – означає насправді вичленити прості елементи і правила, згідно яких здійснюються потрібні комбінації (утворюється бажана система). Між тим, для того щоб визначити той або інший елемент, потрібно брати до уваги й ту взаємодію, у якому він бере участь. Потрібно враховувати його організаційну природу, яка сама по собі призводить до зміни інших елементів [7].

Саме так і відбувається з системою підготовки спортсменів: будь-який привнесений вперше і використаний елемент (чи нова методика тренування, чи то засіб відновлення після травм і навантажень, чи то меню харчування тощо) впливають на змагальний результат. Морен зазначає [7], що аналіз організму, виходячи з його складових, кличе за собою втрату інформації про цей організм як такий. Так точно неможливо знати частини без знання цілого через ці частини. У свою чергу неможливо пізнати ціле без знання частин. Увага до елементів і загальних тверджень (принципів, методів, схем), які утворюють ядро теорії спорту, насправді ускладнює наше розуміння про виникнення і розвиток явища системи підготовки спортсменів. Потрібно подолати це ускладнення у спосіб уявлення нової, бажаної системи через ідею її організації. Лише коли в уяві проектувальника системи

взаємні відносини між елементами, індивідами і подіями отримують стійкість, вони набудуть характеру організаційних (їх можна описати і пояснити) і, будучи реалізовані, вони утворюють такий механізм, який за умови проведення якісної організації і поєднання необхідних процесів забезпечує бажаний системний результат.

Щодо теми «організації», на думку Морена [7], напрацювання якого аналізуємо у наступній частині нашого дослідження, поняття організації відсутнє у більшості визначень системи, воно було до останнього часу пригнічене і затиснуте між ідеєю цілісності та ідеєю взаємовідносин. У той час як воно, навпроти, з'єднує ідею цілісності з ідеєю взаємовідносин так, що ці поняття стають невід'ємними одне від іншого. Приймаючи цю тезу, виходимо з того, що якісна система спортивної підготовки в країні це цілісність, успішно організована через взаємовідносини елементів, індивідів та їх дій.

Система спортивної підготовки залежить від особливостей мислення її творця у тому сенсі, що поняття про систему являє собою абстракцію, якою оперує суб'єкт, який її створює: система спорту постає як те, що в уявленні проектувальника спостерігається, інтерпретується та оцінюється. Поняття системи, відтак, вимагає включення особистісних якостей суб'єкта у його комунікаційному зв'язку з об'єктом його уваги (системою спорту країни).

Організація у свою чергу – це розпорядок відношень між елементами (ними обов'язково є і залучені особи), що породжує складну єдність (систему), наділену якимись якостями на рівні цих елементів або особистостей. Організація пов'язує шляхом взаємовідносин різні елементи, події у діяльності індивідів, які у цьому випадку стають складовими цілого (системи). Організація забезпечує зв'язкам відносну погодженість і міцність і тому гарантує системі існування, навіть у випадках непередбачених збоїв [7].

Організація (самоорганізація) це вузлові поняття, що пов'язують ідею взаємозв'язків з ідеєю системи. Організація зв'язує, трансформує, виробляє, підтримує, вона існує як визначальний механізм життя системи. Вона пов'язує усі елементи у систему, за фактом створює і підтримує систему. Організація, котра здатна по-різному комбінувати різні типи зв'язків, поєднує елементи один з одним (елементи у цілісність, елементи з цілісністю, цілісність з елементами), або пов'язує одне з одним усі зв'язки і утворює зв'язок зв'язків.

Організація являє собою одночасно і трансформацію і формування [7]. Трансформація означає, що елементи, перетворені на частини цілого, втрачають деякі властивості і набувають нових. Організація трансформує внутрішнє не роз'єднане розмаїття у цілісну форму (яка має назву гештальт, або ж об'єкт у його цілісності). Вона, у свою чергу, створює континуум (суцільне середовище, в якому досліджуються процеси за різних зовнішніх умов) там, де раніше був дисконтинуум. Організація змінює форму у нову, бажану, починаючи з трансформації потрібних сучасній системі підготовки спортсменів елементів (кадрів, ресурсів, методик тренувань тощо) [9; 10].

Крім того, організація зв'язує, формує, трансформує, підтримує, структурує, впорядковує, захищає і, за потреби, відкриває систему для нових елементів. Організація надає форму (у просторі і часі) новій реальності: складній єдності або ж системі, забезпечуючи її тимчасову сталість. Ця сталість проявляє себе на рівнях, які потрібно і розрізнявати і поєднувати: структурний (організаційні правила) і генеруючий (такий, що утворює форму і феноменальне, тобто реальне існування) рівень. Феноменальний рівень, тобто рівень подій, на якому ціле підтримує незмінність форм і властивостей, якщо і зазнає флуктуацій, вини виправляються різними формами регулювання.

Будь-яка система знаходиться під загрозою з боку внутрішніх і зовнішніх стихійних впливів. Тобто система є також і організацією, що протистоїть дезорганізації. Більше того, коли система неперервно працює, тим самим вона неминуче створює власну деградацію і дезорганізацію. Отже вона повинна присвячувати значну частину своєї організації для того,

щоб виправляти наслідки процесів деградації, що провокує сама організація, аби регенерувати процеси організації. Відтак, сама організація й передбачає неминучі витрати, марудну роботу, дивовижну винахідливість які усі призначаються виключно, щоб підтримувати її існування (виживання) і не допускати розпаду [7].

У цьому контексті є цілком зрозумілим, що система радянського спорту вищих досягнень після розпаду СРСР об'єктивно втратила частину своїх вкрай потрібних, систему утворюючих елементів, залишившись нам у спадок. Однак з причини не розуміння в Україні гострої необхідності змін, не проводились заходи з її регенерації, отже понівечена система була приречена на загибель. А намагання в Україні і далі експлуатувати те, що розсипалось, ніби нічого не трапилось, було помилкою тих не компетентних, які не розуміли плин подій.

Організаційний порядок являє собою таку структурну, стратифіковану інваріантність або стабільність, подібну не просто арматурі чи скелету кожної системи, але яка дозволяє за рахунок цього будувати на визначеному каркасі нові організації спорту. Вони також побудують і свій власний порядок на якому, у свою чергу, будуть підтримуватись існуючі організації, що відкриє можливість для появи, розгортання і розвитку нових систем та організацій.

Звернемо також увагу на поняття структури організації. Під структурою мають на увазі сукупність складових частин, зв'язків, взаємозалежностей, трансформацій. Ідея структури залишається залежною від встановленого внутрішньо-системного порядку. Взаємовідносини можуть переходити із поєднання (зв'язку елементів або індивідів, за якого у значній мірі зберігається індивідуальність) до комбінацій, котрі передбачають більш тісне відношення між елементами і обумовлюють виникнення єдиної сукупності [7].

Будь-який взаємозв'язок, якому притаманна стабільність і регулярність, набуває організаційного характеру і утворює систему. Система трансформує, продукує, пов'язує і підтримує елементи та індивідуумів, які її утворили, а отже постає як єдність того, що її утворило. При цьому організація є комплексом різноманітності і порядку, що відтворюється; її можна розглядати як компроміс або поєднання максимуму різноманітності і надмірності.

Потрібні нам елементи сучасної системи спорту вищих досягнень повинні бути визначені одночасно: а) у своїх вихідних властивостях, а також їхньому впливі в майбутніх взаємодіях; б) у перспективі та у ході становлення організації, коли вони впорядковуються; в) у перспективі та з допомогою формування цілого (системи підготовки спортсменів), у яке інтегруються.

Емерджентність є продуктом організації, яка хоч і невіддільна від системи як цілого, проявляє себе не тільки на рівні цілого, але навіть інколи і на рівні складових системи. Отже, якості, невід'ємно притаманні частинам у системі, відсутні або існують лише потенційно, коли ці частини знаходяться у відособленому одна від іншої стані. Вони можуть бути набуті і розвинуті через ціле і будучи в цілому, а отже емерджентність це складне поняття [7].

Однією з фундаментальних рис організації є її здатність перетворювати різноманітність у стан єдності, не знищуючи при цьому розмаїття. Складність організації системи підготовки спортсменів полягає в тому, що насправді вона є організацією суттєвих відмінностей її елементів. (кадри, ресурси, методики тренувань і багато іншого). Вона встановлює додаткові відносини між різними відмінними частинами, а також між частинами і цілим. Елементи і частини тут з'являються як додаткові усередині цілого (системи), тобто частини організовані як додаткові по відношенню одна до одної у формуванні цілого.

Антагонізми (через послаблення структур, причетних до підготовки спортсменів, включаючи фінансування, відтік кадрів за кордон) відчуються учасниками системи і стають впливовими, через що виникає криза існування системи. Вони власне й породжують кризу, коли діють. Криза проявляється у перетворенні відмінностей у протистояння відносин доповнення елементів на антагонізми, і безлад розтікається по системі, що потрапила у стан кризи.

І наступне важливе. Безлад не полишає будь-яку організацію назавжди, він є трансформованим, «невидимим» і зберігається в ній у віртуальному стані. А отже за несприятливих обставин може в ній актуалізуватись, проявитись, непомітно «готувати свою перемогу». У внутрішнього безладу два обличчя: перше, посилене потаємним антагонізмом, утримуване за рахунок обмежень. Друге – ентропія. Це означає, що будь-яка система є тлінною, що її організація здатна до дезорганізації, що важко набутий порядок є нестійким, відносним, «смертним». Чим більш складною є організація, у т. ч. у спорті, тим у більшій мірі порядок змішується з елементами безладу, тим більше антагонізму і випадковостей відіграють роль у існуванні системи та стані її організації.

Дискусія. Як видно, будь-яка система, організація якої є активною, являє собою, фактично, систему, у якій проявляють свою активність антагоністи. Отже організація, у визначених межах, припускає флуктуації (відхилення якоїсь величини від її середнього значення), які у випадку, коли б вони не стримувались, були б здатні її зруйнувати. Криза, якою б вона не була за своїм походженням, проявляється у раптовому послабленні механізму регулювання, тобто в установленні контролю за антагоністами. При цьому, чим вищою та багатшою є організаційна складність, тим більшою є ймовірність і загроза криз. У той же час, система має здатність подолати ці кризи і навіть отримати з них зиск для свого подальшого розвитку. Саме тому неможливо зрозуміти явище організації системи спорту без антагонізму в ній, тобто без потенційної анти організації, що міститься у її власному існуванні і функціонуванні. У випадку зі сталою системою підготовки спортсменів носіями антагонізмів можуть бути амбітні і честолюбні фахівці спорту на різних рівнях системи.

Висновки та перспектива подальших досліджень. Спираючись на положення, сформульовані Е. Мореном, можна узагальнити, що будь-яка система з моменту свого народження приречена у свій час на смерть. Системи, не здатні до компромісів, слабкі, потроху жевріють, не живучі, розпадаються, не помираючи. До їхнього на півжиття додається лише їхня на півсмерть, як це ми спостерігаємо за тлінням радянської системи підготовки спортсменів.

Усе викладене потрібно взяти до уваги, по-перше, приймаючи рішення про організацію нової для України системи спортивної підготовки. По-друге, очевидно, що проектування, побудова і підтримання життєдіяльності сучасної системи підготовки спортсменів передбачає залучення фахово підготовлених управлінців (мова йде про рівень державного – Міністерство молоді та спорту України – та регіонального управління, включаючи федерації з видів спорту), а також менеджерів (рівень місцевих органів влади та спортивних організацій). По-третє, починати потрібно з практики підготовки сучасних та ефективних фахівців, залучаючи для цього існуючий вітчизняний і закордонний досвід.

Перспектива подальших досліджень визначається потребою виконання проектних розробок для створення сучасної системи підготовки спортсменів.

Список літературних джерел

1. Базенко, В.А. Розвиток фізичної культури та спорту на рівні територіальної громади в умовах децентралізації влади в Україні : дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.04. Одеса, 2019. 267 с.
2. Балабан С.М. Державне регулювання фізичної

References

1. Bazenko, V.A. (2019). Rozvytok fizychnoi kultury ta sportu na rivni terytorialnoi hromady v umovakh detsentralizatsii vlady v Ukraini : dys. ... kand. nauk z derzh. upr. : 25.00.04. Odesa, 267.
2. Balaban, S.M. (2017). Derzhavne rehuliuвання

- культури та спорту в Україні : дис. ... канд. юрид. наук. : 12.00.07. Дніпро, 2017. 206 с.
3. Вероятностная модель эффективности руководства Ф. Фидлера. URL : <https://studfile.net/preview/5132808/page:26/>
4. Грибан Г.П. Управління у сфері фізичної культури і спорту. Житомир: Вид-во «Рута», 2022. 124 с.
5. Завальнюк О.В. Спорт як системний об'єкт управління. Мультiversum. Філософський альманах. 2015. Вип. 3–4 (141–142). С. 167-177.
6. Моргунов О.А. Публічне адміністрування у сфері фізичної культури і спорту в Україні : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. : 12.00.07. Харків, 2020. 33 с.
7. Морен Е. Метод: Том 5, Людство людства: людська ідентичність / Едгар Морен / Франц. Видавництво: Seuil Collection: Points Essai Формат: Pocket, 2003. – 400 с.
8. Платонов В.Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте. Общая теория и ее практические приложения: в 2 кн. Киев: Олимп. лит., 2015. Кн. 1. 680 с.
9. Приходько В.В. Концепція управління сучасною системою підготовки спортсменів : монографія. Дніпро : Інновація, 2018. 464 с.
10. Приходько В.В. Формування сучасної системи підготовки спортсменів : монографія. Дніпро : Інновація, 2019. 384 с.
11. Про фізичну культуру і спорт. Закон України. Відомості Верховної Ради України, 1994, N 14, ст.80. URL: <https://2021.vmr.gov.ua/Executives/Lists/SportCommitte/ShowContent.aspx?ID=5>
12. Ситуационные теории лидерства. URL: <https://studfile.net/preview/6024902/page:2/>
13. Управління сферою фізичного виховання і спорту : навч. посіб. / Жданова О.М., Чеховська Л.Я. Дрогобич. Коло: 2009. 224 с.
14. Хрystова Т. Актуальні питання управління процесом у сфері фізичного виховання та спорту. URL : <https://www.pulib.sk/web/kniznica/elpub/dokument/Bernatova9/subor/Khrystova.pdf>
15. Ціпов'яз А.Т., Бондаренко В.В. Організація і управління фізичною культурою і спортом: навч. посіб. Кременчук: КПК, 2019. 128 с.
- fizychnoi kultury ta sportu v Ukraini : dys. ...kand. yuryd. nauk. : 12.00.07. Dnipro, 206.
3. Veroyatnostnaya model effektivnosti rukovodstva F. Fidera. URL : <https://studfile.net/preview/5132808/page:26/>
4. Hryban, H.P. (2022). Upravlinnia u sferi fizychnoi kultury i sportu. Zhytomyr: Vyd-vo «Ruta», 124.
5. Zavalniuk O.V. (2015). Sport yak systemnyi ob'ekt upravlinnia. Multyversum. Filosofskyi almanakh, 3–4 (141–142), 167-177.
6. Morhunov O.A. (2020). Publichne administruvannia u sferi fizychnoi kultury i sportu v Ukraini : avtoref. dys. ...d-ra yuryd. nauk : 12.00.07. Kharkiv, 33.
7. Moren E. (2003). Metod: Tom 5, Ludstvo ludstva: ludska identychnyst / Edgar Moren / Frans. Vydavnytstvo: Seuil Collection: Points Essai Формат: Pocket. – 400.
8. Platonov V.N. (2015). Sistema podgotovki sportsmenov v olimpijskom sporte. Obshaya teoriya i ee prakticheskie prilozheniya: v 2 kn. Kiev: Olimp. lit., Kn. 1, 680.
9. Prykhodko V.V. (2018). Kontseptsiiia upravlinnia suchasnoiu systemoiu pidhotovky sportsmeniv : monohrafiia. Dnipro : Innovatsiia, 464.
10. Prykhodko V.V. (2019). Formuvannia suchasnoi systemy pidhotovky sportsmeniv : monohrafiia. Dnipro : Innovatsiia, 384.
11. Pro fizychnu kulturu i sport. Zakon Ukrainy. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 1994, N 14, st.80. URL : <https://2021.vmr.gov.ua/Executives/Lists/SportCommitte/ShowContent.aspx?ID=5>
12. Situacionnye teorii liderstva. URL : <https://studfile.net/preview/6024902/page:2/>
13. Upravlinnia sferoiu fizychnoho vykhovannia i sportu : navch. posib. / Zhdanova O.M., & Chekhovska L.Ia. Drohobych. Kolo: 2009, 224.
14. Khrystova T. Aktualni pytannia upravlinnia protsesom u sferi fizychnoho vykhovannia ta sportu. URL : <https://www.pulib.sk/web/kniznica/elpub/dokument/Bernatova9/subor/Khrystova.pdf>
15. Tsipoviaz A.T., & Bondarenko V.V. (2019). Orhanizatsiia i upravlinnia fizychnoiu kulturoiu i sportom: navch. posib. Kremenchuk: KPK, 128.

DOI: [https://doi.org/10.31652/2071-5285-2023-16\(35\)-194-199](https://doi.org/10.31652/2071-5285-2023-16(35)-194-199)

Відомості про авторів:

Приходько В. В.; orcid.org/0000-0001-6980-1402; komandaodi@ukr.net; Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, вул. Набережна Перемоги, 10, Дніпро, 49094, Україна.